Non Solus

22 mei 2022

Ons hectische doen en laten.

Wat is vlugger dan vlug,
sneller dan snel.
rapper dan rap,
vluchtiger dan vluchtig,
hectischer dan hectisch,
jagender dan jagend.
Niet een ieder wordt voortgestuwd in de traploze versnellingen van onze hedendaagse tijd, door de vorm en wijze waarop wij gedwongen , met elkaar moeten of ongemerkt moeten communiceren.
Bij de voor geschotelde reclame, mededelingen, nieuws, zelfs cabaret, wordt een snelheid betracht waarbij veel van hetgeen dat onze brein moet bereiken de bocht uit vliegt. Aan wie dat te danken is ?
Op de arbeidsmarkt moet wel een groot aanbod zijn van communicatie af gestudeerden, marketing deskundigen en nog wat strooigoed.
Een bijkomend voordeel is wel dat de controle op datgene wat gespuid wordt onmogelijk goed is uit te voeren. Het zijn niet alleen de ouderen die door het eindeloos gekrakeel de weg kwijt kunnen raken.
Ik sprak een ouder iemand die zich zorgen maakt over de versnelling van onze levenswijze op velerlei fronten en de oplossing al jaren klaar had liggen. Een gevestigde oplossing, maar ja.
Hij gaf mij zijn oplossing de wel bekende processie van Echternach: “Drie stappen naar voren en twee stappen naar achteren”. Het energie verbruik is maximaal en de snelheid van ons gaan is tot een derde terug gebracht.
Mijn antwoord aan de oudere iemand wil ik aan u door geven en de onechtheid van deze mythe verklaren.
De Springprocessie van Echternach (Lux.) is een jaarlijkse ommegang ter ere van de heilige Willibrordus, 'de apostel van de Lage Landen', die het christendom in Noordwest-Europa vestigde. De processie wordt dansend afgelegd. Al sinds de middeleeuwen vindt jaarlijks op de dinsdag na het Hoogfeest van Pinksteren in het Luxemburgse stadje Echternach de Springprocessie plaats, 10 tot 12000 mensen pelgrims. De processie ter ere van de heilige Willibrordus (ca.658 -739) wordt dansend afgelegd door de straatjes van de oudste stad van het groothertogdom. Dat is een feestelijk spektakel om te aanschouwen.
.De deelnemers van de processie zijn veelal in het wit gekleed en zijn aan elkaar verbonden met witte zakdoeken. Zij springen in de maat van speciale marsmuziek naar voren, afwisselend op hun linker- en rechtervoet. Vermoedelijk zijn deze danspasjes er automatisch in geslopen
De duizenden springers, worden begeleid door harmonieorkesten. Enkele

muziekgroepen bestaan geheel uit fluitspelers en accordeonisten. De zich telkens herhalende melodie gaat terug op een oude volksmelodie, die in de negentiende en twintigste eeuw werd uitgebreid en geharmoniseerd.

Drie naar voren, twee terug

Er wordt wel gesteld dat de Springprocessie in vroeger tijden werd gelopen door telkens drie stappen naar voren en twee stappen terug te doen. Volgens de organisatie van de bedetocht is dit echter een mythe – geliefd bij politici en journalisten. De huidige dansvorm gaat terug tot het jaar 1947. Lang geleden bezochten mijn vrouw en ik het prachtige plaatsje Echternach en bezochten de door Willibrordus gestichte Abdij. De onjuistheid van het drie voorwaarts en twee te rugwaarts gaan was ons bekend.
Het verzinsel wordt gaarne gebruikt om aan te geven dat traagheid bij zoveel energie gebruikt om aan te sporen tot efficiënter handelen.

https://youtu.be/nWJrNamvy8Y

Zo gebeurd het echt

Wat op valt is dat ondanks de ontkerkelijking de behoefte bij een groot publiek naar iets van religie blijft bestaan. Denk aan deze:
Dansende massa, Pinksteren.
Passion, rond de Pasen.
Mattheus Passion, Goede Vrijdag.
Stille Nacht. Tijdens de Kerstdagen, Kerstnacht.
Ik vond het leuk u te betrekken in de hectiek van vandaag en uw het advies te geven, vooral jezelf te blijven. Het jezelf blijven is niet uit onze drukke maatschappij verbannen. Het is mij in deze week weer op gevallen hoe ongelooflijk veel vrijwilligers zich almaar inspannen, voor anderen. Wij ouderen hebben daar veel plezier aan, Ook de zieken de gehandicapten. Dank je wel vrijwilligers. Ook de vrijwilligers die niet direct in de zorg hun aandeel laten blijken. Zij die cultuurgoed onderhouden met liefde en vakmanschap. Zij die ons verenigingsleven laten bloeien en groeien. Zij de vrijwilligers in de kerken, de vrijwilligers bij de telefoon diensten.
Wij de genieters danken de vrijwilligers die niet door nieuwsdiensten en opiniepeilers opgemerkt of gezien worden. Die kiezen de eigen straatjes en voorkeuren. Wij hebben tenslotte vrije meningsuiting. Mooi toch.
Wij de genieters van het werk en de zegen der vrijwilligers zitten al heel lang niet op de nieuws goeroes te wachten.
Dank kan niet genoeg gezegd worden
.

Nicolaas Overbeeke Nieuwerkerk aan den IJssel